

ZBIÓR
RAPORTÓW NAUKOWYCH

Tendencje, zbiory danych,
innowacje, praktyka w nauce

Люблин
29.04.2014 - 30.04.2014

Część 3/1

СБОРНИК
НАУЧНЫХ ДОКЛАДОВ

Тенденции, наработки, инновации,
практика в науке

Lublin
29.04.2014 - 30.04.2014

Часть 3/1

УДК 37+082
ББК 94
Z 40

Wydawca: Sp. z o.o. «Diamond trading tour»

Druk i oprawa: Sp. z o.o. «Diamond trading tour»

Adres wydawcy i redakcji: 00-728 Warszawa, ul. S. Kierbedzia, 4 lok.103
e-mail: info@conferenc.pl

Cena (zl.): bezpłatnie

Zbiór raportów naukowych.

Z 40 Zbiór raportów naukowych. „Tendencje, zbiory danych, innowacje, praktyka w nauce„. (29.04.2014 - 30.04.2014) - Warszawa: Wydawca: Sp. z o.o. «Diamond trading tour», 2014. - 124 str.
ISBN: 978-83-64652-29-5 (t.3/1)

Zbiór raportów naukowych. Wykonane na materiałach Międzynarodowej Naukowo-Praktycznej Konferencji 29.04.2014 - 30.04.2014 roku. Lublin.
Część 3/1.

УДК 337+082
ББК 94

Wszelkie prawa zastrzeżone.

Powielanie i kopiowanie materiałów bez zgody autora jest zakazane.

Wszelkie prawa do materiałów konferencji należą do ich autorów.

Pisownia oryginalna jest zachowana.

Wszelkie prawa do materiałów w formie elektronicznej opublikowanych w zbiorach należą Sp. z o.o. «Diamond trading tour».

Obowiązkowym jest odniesienie do zbioru.

Warszawa 2014

ISBN: 978-83-64652-29-5 (t.3/1)

"Diamond trading tour" ©

Тенденции, разработки, инновации, практика в науке

SPIS /СОДЕРЖАНИЕ

SEKSCJA 13. PEDAGOGIKA. (ПЕДАГОГИЧЕСКИЕ НАУКИ)

1. Токменко О.П. 6
ДО ПРОБЛЕМИ НАВЧАННЯ ДІТЕЙ У ШКОЛАХ З РОЗДІЛЬНИМ
ТА СПІЛЬНИМ НАВЧАННЯМ ЗА СТАТЕВОЮ ОЗНАКОЮ
2. Марущак В. С. 12
ПРОБЛЕМА РОЗВИТКУ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ ОСОБИСТОСТІ
ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ МОТИВАЦІЇ СТУДЕНТІВ НА МАТЕРІАЛІ
З УКРАЇНОЗНАВСТВА
3. Паршук С. М., Круглова Н.С. 17
ПРОФЕСІЙНЕ САМОВИХОВАННЯ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПО-
ЧАТКОВИХ КЛАСІВ
4. Шипова Н.В. 20
ПРОБЛЕМА АДАПТАЦІЇ МОЛОДОГО ФАХІВЦЯ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ
ДІЯЛЬНОСТІ В УМОВАХ ДНЗ
5. Молочная Ю. О. 25
МИСТЕЦТВО ЯК ЗАСІБ МОРАЛЬНО-ЕСТЕТИЧНОГО РОЗВИТКУ
ШКОЛЯРІВ
6. Пак І. О. 29
ФОРМУВАННЯ ЕСТЕТИЧНОЇ ОСОБИСТОСТІ МАЙБУТНЬОГО
ВЧИТЕЛЯ В УМОВАХ ХОРЕОГРАФІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
7. Пантюк Т. І., Миськів І. С. 32
БОЛОНСЬКИЙ ПРОЦЕС ТА СПЕЦИФІКА ОСВІТНІХ СТАНДАРТИВ
В УКРАЇНІ
8. Стрельченко В.Ф., Красильникова А.В. 36
ОБРАЗОВАНИЕ И ОБРАЗОВАННОСТЬ УЧАЩИХСЯ В ОБЛАСТИ
ФИЗИЧЕСКОЙ КУЛЬТУРЫ
9. Клубенко Ю. С. 41
К ПРОБЛЕМЕ ПРОЯВЛЕНИЯ ТРЕВОЖНОСТИ У ДЕТЕЙ ДОШКОЛЬ-
НОГО ВОЗРАСТА
10. Логвиненко О.Б. 44
ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВОГО СПО-
СОБУ ЖИТТЯ МОЛОДІ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ПЕДАГОГІЧ-
НІЙ НАУЦІ
11. Трохимчук І.М. 50
ДО РОЗВ'ЯЗАННЯ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ
ВИХОВАНOSTІ УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ У ПРОЦЕСІ ДОСЛІД-
НИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ З ЕКОЛОГІЇ.

12. Власенко Е.А., Єременко Ю.В.	55
ІНТЕГРУВАЛЬНА РОЛЬ ЗАНЯТЬ З МУЗИЧНОЇ ЛІТЕРАТУРИ У ФОРМУВАННІ МУЗИЧНО-ЕСТЕТИЧНИХ ІНТЕРЕСІВ УЧНІВ-ПІАНІСТІВ ПІДЛІТКОВОГО ВІКУ	
13. Деміденко Т.	59
УКРАЇНСЬКІ ЗВИЧАЇ І ТРАДИЦІЇ ЯК ЗАСІБ ЕКОЛОГІЧНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	
14. Флярковська О. В.	61
ТВОРЧА АКТИВНІСТЬ ТА СЕНС ЖИТТЯ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ	
15. Кузнецова О.А.	64
ХАРАКТЕРИСТИКА ПРОЦЕСУ ФОРМУВАННЯ ІНДИВІДУАЛЬНОГО ІМІДЖУ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ У ВИХОВНОМУ ПРОСТОРІ ВНЗ	
16. Волошанська І. В.	67
ДЕМОКРАТИЗАЦІЯ СТОСУНКІВ МІЖ СУБ'ЄКТАМИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У ПРАЦЯХ К.Д.УШИНСЬКОГО	
17. Маковський Д.О.	72
ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ У ДЗЕРКАЛІ ВІТЧИЗНЯНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ДУМКИ	
18. Федорович К.А.	75
САМОСТІЙНА РОБОТА ЯК ЗАСІБ АКТИВІЗАЦІЇ ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	
19. Білецька М.В.	79
ВІТЧИЗНЯНЕ СКРИПКОВЕ ВИКОНАВСТВО ХХ СТОЛІТТЯ: ІСТОРИКО-ПЕДАГОГІЧНИЙ АСПЕКТ	
20. Тесцова О.О.	83
ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНА ПЕДАГОГІКА І ПСИХОЛОГІЯ ТА КОНСЕРВАТИВНІ ТРАДИЦІЇ АНГЛІЙСЬКИХ УНІВЕРСИТЕТІВ КІНЦЯ ХІХ-ПОЧАТКУ ХХ СТОЛІТТЯ	
21. Хмизова О. В.	90
ШЛЯХИ АКТУАЛІЗАЦІЇ ЛІДЕРСЬКОГО ПОТЕНЦІАЛУ МАЙБУТНІХ ЕКОНОМІСТІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ	
22. Рускуліс Л. В., Мікрюкова К. О.	95
ОСОБЛИВОСТІ ЗАСВОЄННЯ КУРСУ «УКРАЇНСЬКА МОВА (ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ)» СТУДЕНТАМИ ФІЛОЛОГІЧНИХ ФАКУЛЬТЕТІВ ВНЗ	

23. Сегеда Н.А.	99
ТВОРЧИЙ ПОТЕНЦІАЛ ЯК ЧИННИК ПРОФЕСІЙНОГО ЗРОСТАННЯ ВИКЛАДАЧА МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА І ХОРЕОГРАФІЇ	
24. Чорна М.М.	104
ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ МЕНЕДЖЕРІВ ТУРИЗМУ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ПРИКАРПАТТІ	
25. Кирова Е.В.	110
ИННОВАЦИИ В СФЕРЕ ФИЗИЧЕСКОЙ КУЛЬТУРЫ И СПОРТА	
26. Самолетова М.А.	112
СМЕШАННОЕ ОБУЧЕНИЕ КАК ИНСТРУМЕНТ РЕАЛИЗАЦИИ КОМПЕТЕНТНОСТНОГО ПОДХОДА ПРИ ИЗУЧЕНИИ АНГЛИЙСКОГО ЯЗЫКА В НЕЯЗЫКОВОМ ВУЗЕ	
27. Багрій Т.Є.	115
ОСВІТА ХХІ СТОЛІТТЯ В СОЦІОКУЛЬТУРНОМУ ПРОСТОРІ	
28. Лебедев В.О., Черненко Д.О.	118
ПРОГРАМНО-ПЕДАГОГІЧНИЙ ЗАСІБ ДЛЯ ОРГАНІЗАЦІЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ З ДИСЦИПЛІНИ «ТРАКТОРИ»	
29. Власенко Е.А.	120
ПЕРСПЕКТИВНІ ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ МУЗИЧНО-ВИКОНАВСЬКОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ-МУЗИКАНТІВ	

Tendencje, zbiory danych, innowacje, praktyka w nauce

11. Кудрявцева Е.М. О некоторых психологических принципах и условиях экологического образования / Е.М. Кудрявцева // Педагогические принципы и условия экологического образования. – М.: Планета, 1983. – С. 20 – 26.

Тенденции, наработки, инновации, практика в науке

ПОД- СЕКЦИЯ 1. Воспитание и образование.

Власенко Е.А.

старший викладач

Мелітопольського державного педагогічного університету
імені Богдана Хмельницького

Єременко Ю.В.

викладач музично-теоретичних дисциплін Запорізької
дитячої музичної школи №8

ІНТЕГРУВАЛЬНА РОЛЬ ЗАНЯТЬ З МУЗИЧНОЇ ЛІТЕРАТУРИ У ФОРМУВАННІ МУЗИЧНО-ЕСТЕТИЧНИХ ІНТЕРЕСІВ УЧНІВ-ПІДЛІТКОВОГО ВІКУ

Ключові слова: музично-естетичний інтерес/ інтегрування/ міжпредметні зв'язки/ музична література/

Основу музичної освіти складає поєднання навчального та виховного впливу музики на становлення особистості, що в свою чергу сприяє становленню світогляду, моральних та естетичних ідеалів, формуванню музично-естетичних інтересів. В той же час музична освіта – основний шлях до подальшого професійного вибору.

Завдяки специфічній інтонаційно–процесуальній природі музики як засобу естетичного впливу, музичне навчання та виховання позначається не тільки на художній сфері, а й на загальному духовному розвитку особистості, розкриваючи в процесі активних занять музикою такі здібності, як образна уява, пам'ять, творче мислення, фантазія тощо.

Формуванню стійких музично-естетичних інтересів у учнів-підлітків перешкоджають вузькість музично-слухових уявлень, нерозвинений смак. Однією з основних баз формування музично-естетичних інтересів учнів є дитяча музична школа, яка належить до початкових спеціалізованих мистецьких навчальних закладів. Особливістю навчального процесу такої школи є зосередження різнобічної музичної освіти та спрямування музично-педагогічної діяльності на те, щоб зробити музику надбанням не тільки із обдарованих дітей, а й учнів із «середніми» музичними здібностями, виховання справжніх любителів музики – активних слухачів, учасників домашнього музикування та інших сфер дозвілля.

З-поміж досліджень, присвячених навчально-виховному процесу в ДМШ, можна виокремити роботи Г. Калініної, О.Лагутіна, Б. Міліча, Т. Турчина з питань висвітлення основних завдань викладання гри на різних музичних інструментах та вивчення музично-теоретичних дисциплін; розвитку музичної культури школярів в умовах взаємодії загальноосвітньої і дитячої музичної шкіл; вихованню елементів творчої активності в процесі інтеграції музично-теоретичних знань на заняттях з фортепіано.

Однак ці дослідження не торкаються проблем змісту, методів формування музично-естетичного інтересу учнів-підлітків. Тому, ми вважаємо доцільним зосередити увагу саме на практичному вирішенні означеної проблеми. оскільки підлітковий вік – пора сумнівів і протиріч, пошуку самого себе, визначення свого місця в

Tendencje, zbiory danych, innowacje, praktyka w nauce

житті, становлення моральних позицій. За влучною думкою Е. Шпірангера, “цей вік вrostання в культуру” [цит. за 1, с.165]. Тому вчителю музичного мистецтва, і особливо музично-теоретичних дисциплін потрібно зробити, щоб цінності музичної культури стали особисто значущими для учнів-підлітків.

У процесі формування музично-естетичного інтересу учнів-піаністів окрім музично-виконавської підготовки та концертно-виконавської діяльності важливу роль відіграє курс музичної літератури, який в школах естетичного виховання набуває якості головного інтегративного предмета. Саме на уроках музичної літератури слухові та професійні виконавські навички учнів, здобуті ними теоретичні знання, естетичні та емоційні враження виступають чинниками формування цілісного уявлення про духовний розвиток людства та взаємозв'язок музичного мистецтва з іншими видами художньої діяльності людини. Таким чином, музична література як теоретичний предмет узагальнювального характеру сприяє становленню загально-естетичної культури учнів та підвищує рівень фахової підготовки майбутніх професійних музикантів.

При проведенні нашого дослідження ми застосовували програму “Українська та зарубіжна музичні літератури” призначену для музичної школи, музичного відділення початкового спеціалізованого мистецького навчального закладу (школи естетичного виховання). Програма розроблена творчим колективом викладачів за загальною редакцією Т.Й. Постоловської – кандидата мистецтвознавства, викладача-методиста Київського державного вищого музичного училища імені Р.М. Глієра, голови експертної комісії за напрямом «Музичне мистецтво» та члена експертної ради Всеукраїнського конкурсу навчальних програм.

У викладанні предмету “Українська та зарубіжна музичні літератури” об'єднані курси української музичної літератури та зарубіжної музичної літератури, які раніше викладалися окремо. Це дає можливість сформуванню в учнів цілісне об'ємне уявлення про музичну культуру людства в історичній перспективі, об'єднати різні явища культурного простору в єдиний потік. Така точка зору на здобутки вітчизняної музики дозволяє учням яскравіше відчувати її унікальність та своєрідність і, водночас, спорідненість із найвищими досягненнями світової культури, що водночас сприяє формуванню у них музично-естетичного інтересу

Програма спирається на зміст попередніх програм та розгорнутих тематичних планів з музичної літератури, а саме Лагутіна О.І. та Смирнкової Є.С. (М., 1970), Лисянської Є.Б. (М., 1988), Лісецького С.Й. (К., 1989), Бодака Я.А. (К., 2001), Борисевич Ж.В., Ведищевої Т.В., Хрустальнової Н.О., Яковчук Н.Н. (К., 2003) [2, с.8]. Водночас, у Програмі запропоновано новий підхід до викладання деяких розділів і тем, що відбиває педагогічний і музикознавчий досвід її укладачів, а також враховує потреби сучасної музичної школи [2, с.9].

При підготовці навчальної Програми авторами був врахований принцип комплексного вивчення учнями музичних дисциплін, який передбачає міжпредметні зв'язки (“Музичний інструмент”, “Сольфеджіо”) і активно спирається на отримані знання, вміння та навички.

Методологічним стрижнем програми є провідний орієнтир музичного виховання – навчити дітей розуміти музику як мистецтво інтонуюваного смислу. Дане

Тенденции, наработки, инновации, практика в науке

питання сутності процесу музично-естетичного виховання з позиції музичного сприймання досліджували Д.Кабалевський, О. Костюк, Є. Назайкінський, Г. Падалка, О. Ростовський, О. Рудницька в чітких працях утворюється думка про те, що процес сприйняття музики є багаторівневим і передбачає логічні етапи, які нерідко поєднуються, а саме: створення настанови – слухання – розуміння – інтерпретація й оцінка – рефлексія. Тому при викладанні предмета “Українська та зарубіжна музичні літератури” опора здійснюється на такі взаємопов'язані аспекти:

- навчальний — формування системи знань про музичне мистецтво та його зв'язки з іншими видами мистецтв;
- виховний — формування культури сприйняття, почуттів, світогляду та морально-естетичного ідеалу;
- розвиваючий — всебічний гармонійний розвиток особистості учня, розвиток бачення національного у контексті всесвітнього.

Провідними завданнями формування музично-естетичного інтересу учнів-піаністів на заняттях з музичної літератури ми визначили:

- розвиток вмінь усвідомлено та емоційно слухати музику, розширення музичного світогляду, закладення основ музичного смаку і системи естетичних цінностей, створивши тим самим передумови для подальшої мистецької освіти (самоосвіти) учня;
- виховання любові і поваги до українського музичного мистецтва в усіх його історико-стильових та жанрових виявах та усвідомлення своєрідності національного музичного мистецтва;
- надання учням комплексу інформаційних та понятійних знань, що виступають засобом пізнання та складають основу музично-теоретичних і музично-історичних уявлень про музику;
- формування початкових навичок аналізу музичних творів та умінь викладати свої думки і враження про ті чи інші явища музичного мистецтва.

Відповідно до завдань ми розробили критерії оцінювання сформованості музично-естетичного інтересу учнів-піаністів розподіливши їх за рівнями навчальних досягнень:

- початковий рівень – характеризується сприйманням учнями музичні твори на частковому рівні, володінням незначною частиною тематичного матеріалу та спеціальної музичної термінології, словниковий запас дає змогу викласти думку на елементарному рівні, демонструє слабо сформоване художньо-образне мислення, але не виявляє прагнення до самостійного освоєння музичної інформації;
- середній рівень – відзначається здатністю учня до сприймання музичного матеріалу на репродуктивному рівні, але нерозумінням художньо-образної специфіки музичних творів; володінням навичками й уміннями, які дають змогу проаналізувати окремі музичні твори, котрі мають конкретну словесно-підставу; не завжди виражається вміння інтерпретації музичних творів, які потребують абстрактного художнього мислення; характеристика музичних творів не завжди відзначається послідовністю та логічністю, розповідь потребує уточнень і додаткових запитань; не виявляється потреба у музичній самоосвіті.

- достатній рівень – характеризується здатністю учня до сприймання музичних творів, до повного аналізу художньо-образного змісту твору, але непереконливістю висновків, непослідовністю викладення своїх думок, допуском незначних термінологічних помилок; повними, але нестійкими знаннями найважливішого тематичного музичного матеріалу. На цьому рівні проявляється певна інформаційно-пошукова самостійність учня у галузі музичного мистецтва та готовність до самостійного набуття нових музично-історичних знань
- високий рівень – характеризується свідомими знаннями учнем тематичного музичного матеріалу, здатністю до творчого застосування асоціативних зв'язків між музичними творами, вільного та свідомого використання спеціальної музичної термінології в роздумах, висновках та узагальненнях щодо прослуханого музичного твору (неточності у формулюваннях та спеціальній музичній термінології може виправляти самостійно); достатньо високим рівнем художнього мислення, світосприйняття та світовідчуття; вмінням використання набутих знань, умінь в нових музичних завданнях та самостійного використання набутих знань, умінь та здібностей у музичній діяльності, потребою у постійній музичній самоосвіті та саморозвитку.

Література

1. Абрамова Г.С. Возрастная психология : [учебник для студентов вузов]/ Г.С. Абрамова. – М.: Академический проект, 2001 – 704 с.
2. Українська та зарубіжна музичні літератури: програма для музичної школи, музичного відділення початкового спеціалізованого мистецького навчального закладу (школи естетичного виховання)/укладачі: Я.А. Бодак, В.В. Гукова, О.В. Єпімахова, О.А. Карлова, В.В. Кулик, О.І. Полячок, О.М. Семирозум, Н.І. Смольська, І.М. Томасишин – викладачі мистецьких навчальних закладів України [заг. ред. Т.Й. Постоловської]. – Державний методичний центр навчальних закладів культури і мистецтв України. – Київ, 2008. –126 с.

Деміденко Т.

студентка

Горлівський інститут іноземних мов

ДВНЗ «Донбаський державний педагогічний університет»

УКРАЇНСЬКІ ЗВИЧАЇ І ТРАДИЦІЇ ЯК ЗАСІБ ЕКОЛОГІЧНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ

Ключові слова / Keywords: екологічне виховання, молодші школярі, народні звичаї і традиції / ecological upbringing, folk customs and traditions

Екологічне виховання як психолого-педагогічний процес, спрямований на формування в людини знань наукових основ природокористування, відповідних переконань і практичних навичок, певної орієнтації та активної життєвої позиції в галузі охорони, збереження і примноження природних ресурсів. Однак сама по собі природа не розвиває і не виховує. Залишивши дитину наодинці з нею, годі сподіватися, що вона під впливом навколишнього середовища стане екологічно свідомою, непримиренною до зла. Тільки активна взаємодія з природою здатна виховати найкращі людські якості. Тому не можна не погодитися зі словами про важливість забезпечення практичної природоохоронної діяльності, „спрямувати її на збереження, примноження, впорядкування навколишнього середовища” [4, с. 40].

У цьому контексті актуалізується важливість екологічного виховання школярів, починаючи вже з початкової ланки освіти, яке спрямовується на усвідомлення необхідності шанобливого ставлення до всього живого, формування відповідальності за майбутнє довкілля. Починати таку роботу слід з формування у дітей уявлення про природу рідного краю, потреби спілкування з нею, розкриття зв'язків між різними її об'єктами, взаємовпливу природи і людини. Молодші школярі мають усвідомити, що життя людини, її благополуччя залежать від стану навколишнього середовища [1, с. 127]. Ці ідеї екологічного виховання можна втілювати в різний спосіб – під час екскурсій, прогулянок у природу, вивчення найближчого природного оточення тощо.

Одним із дієвих засобів досягнення екологічної вихованості дітей молодшого шкільного віку виступають народні традиції – своєрідне соціокультурне явище, що містить вагомий виховний потенціал, який передається з покоління до покоління, збагачуючись новим змістом, трансформуючись відповідно до конкретного історичного етапу розвитку суспільства. Ще К. Ушинський, високо поцінуючи народні виховні традиції, писав: «Марно ми намагаємося придумати виховання, виховання існує в ... народів стільки ж віків, скільки існує сам народ, – з ним виростло, відбило на собі його історію, всі його гірші й кращі якості. Це ґрунт, на якому виростили нові покоління ..., замінюючи одне одного. Його можна вдосконалити, поліпшити, пристосуватись до нього ж самого, до його вимог, сил, недоліків...» [3, с. 64].

На певному етапі виникає об'єктивна потреба закріпити і передати наступним поколінням знайдені емпірично й перевірені на практиці знання про природу, оптимальні форми взаємовідносин з нею. Сукупність соціальних орієнтацій, цінностей, норм і правил поведінки в природі акумулювались і закріплювались у народних